

OŠ BOGOJINA
Bogojina 134
9222 Bogojina

OŠ FOKOVCI
Fokovci 32
9208 Fokovci

DOŠ PROSENJAKOVCI/KÁI, PÁRTOSFALVA
Prosenjakovci/Pártosfalva 97c
9207 Prosenjakovci/ Pártosfalva

Št. : 168-2016/410

Datum: 19.10.2016

OBČINA MORAVSKE TOPLICE	
Prejeto: 24-10-2016	Priloge:
Številka: 600-00025/2016-E	Sig. z.:

Zadeva: ŠOLA V NARAVI VSEH TREH ŠOL V OBČINI MORAVSKE TOPLICE

Spoštovani,

ravnateljice vseh treh šol v občini Moravske Toplice se vam zahvaljujemo, ker ste učencem 9. razredov dve leti zapored omogočili brezplačno šolo v naravi.

Raznovrstne dejavnosti izvedene izven šolskega okolja v okviru CŠOD so za otroke neprecenljive vrednosti iz mnogih razlogov:

- Pridobivanje uporabnega znanja in razvijanje novih znanj ter veščin na teoretičnih podlagah različnih predmetnih področij.
- Možnost doživeti izkušnje, ki jih znotraj vsebin v šoli ni možno: plezanje, spoznavanje jadranskega padalstva, rafting na Soči, mnogo športnih aktivnosti v naravi, kulturno in geografsko spoznavanje različnih krajev v Sloveniji....
- Druženje učencev vseh treh šol in ustvarjanje prijateljskih vezi med njimi za ustvarjanje pogojev sodelovalnega učenja in timskega dela in razvijanja medsebojnih odnosov, ki so za življenje v skupnosti odločilnega pomena.
- Finančna razbremenitev in pomoč staršem.

Vsega naštetega učenci ne bi mogli doživeti, v kolikor jih Občina Moravske Toplice ne bi financirala, saj starši naših otrok ne zmorejo finančno pokriti teh stroškov.

Želimo si, da bi imeli vsi učenci znotraj Občine Moravske Toplice enake možnosti za pridobivanje vseživljenjskih znanj in neprecenljivih izkušenj in posledično razvijanje kompetenc, ki so ključnega pomena za čas, ko bodo ti učenci stopali na trg dela.

Zato vas prosimo, da tudi v prihodnje devetošolcem omogočite pridobivanje zgoraj navedenih znanj, izkušenj in kompetenc, ki bodo pomembno vplivale tudi na razvoj občine Moravske Toplice.

Prosimo vas, da v prihodnjih letih financirate CŠOD generaciji devetošolcem iz vseh treh šol kjerkoli v Sloveniji z vsemi pripadajočimi aktivnostmi (nastanitev, prevozi, vstopnine v galerije in muzeje, dodatne športne aktivnosti). Prosimo vas, da financirate tudi naše spremljevalce - učitelje (nastanitve, vstopnine, prevoz...), saj brez učiteljev šole v naravi ni možno izvesti.

Želeli bi, da ta oblika šole v naravi postane stalnica Občine Moravske Toplice. S tem boste pripomogli k pomembnemu vzpostavljanju in razvijanju socialne mreže med mladimi, ki so prihodnost razvoja vsake občine.

V pričakovanju pozitivnega odgovora vas lepo pozdravljamo.

Ravnateljice:

OŠ Bogojina, Sabina Uhart,

OŠ Fokovci, Suzana Deutsch,

DOŠ Prosenjakovci, Jožefa Herman.

Poslano:

- ✓ Občinski svet Občine Moravske Toplice
- ✓ Župan Občine Moravske Toplice, g. Alojz Glavač
- ✓ Odbor za izobraževanje in negospodarske dejavnosti
- ✓ Tajnik Občine Moravske Toplice, ga. Martina Vink Kranjec
- ✓ Računovodkinja Občine Moravske Toplice, ga. Slavica Fujs

VTISI IN IZKUŠNJE UČENCEV OŠ BOGOJINA IZ ŠOLE V NARAVI 2016

V ČŠOD-ju smo se imeli super. Vsak dan je bil zabaven in poln športnih aktivnosti. Učitelji so se trudili, da je bilo za nas čim bolj zanimivo in da smo se pri tem še kaj naučili. Z drugima šolama smo se ob večerih zabavali in postali prijatelji. Vsi smo se dobro razumeli, zato nam je bilo težko se raziti.

Tadej Genc

V torek pred večerjo smo imeli na urniku plezanje. Plezali smo po približno 7 metrski plezalni steni. Učitelj Jaka, ki je vodil plezanje, nam je pokazal, kako si zapeti varnostni pas ter nam razložil, katere mišice delujejo pri tem športu. Na vrh plezalne stene je splezala večina učencev; učenci, ki imajo strah pred višino, pa so raje ostali na tleh. Plezanje je bilo zelo zanimivo, nekateri so to poskusili prvič, eni pa smo plezali že v četrtem razredu v šoli v naravi.

Ideja, da smo šli učenci vseh šol iz občine Moravske Toplice skupaj v šolo v naravi, mi je bila zelo všeč, saj smo se med seboj zelo povezali ter sklenili nova prijateljstva. Bolj smo se spoznali med seboj ter si povedali veliko o sebi, prej pa smo se poznali le po imenu ter s katere šole prihajamo. Všeč mi je bilo tudi to, da sta nas ostali dve šoli sprejeli enako kot smo mi njih, na lep način. Ko smo prišli nazaj domov, sem si začela dopisovati z novimi prijatelji. Tudi njim je bilo tam zelo všeč in si, tako kot mi, želijo še enkrat ponoviti to nepozabno izkušnjo.

Tjara Gergorič

Ena od prijetnih izkušenj v ČŠOD-ju je bilo jadrarno padalstvo. Na Kobariškem je jadrarno padalstvo zaradi izjemnih naravnih danosti zelo razširjena in strokovno dodelana športna panoga. Vsako leto se število ljubiteljev tega športa povečuje.

Spoznali smo opremo padalca in osnovne varnostne pogoje. Naučili smo se tudi varno dvigniti padalo ter opremo pravilno pospraviti.

Tisti, ki so imeli strah pred padalstvom, so mnenje hitro spremenili, saj je bila to res prijetna izkušnja. Tudi meni je šlo odlično.

Maruša Paučič

Večeri z druženjem z mojimi vrstniki so bili zabavni, včasih tudi poučni. Spoznati različne ljudi in njihove značaje pri plesu, skozi pesem, družabne igre in navade je obogatilo moje najstniško življenje. Druženje izven šole mi je prineslo učenje za življenje.

Emeli Šemen

V torek smo imeli na sporedu kolesarjenje po Kolovratu in ogled muzeja na prostem 1. svetovne vojne. Kolesa smo dobili v domu in nato nas je učitelj Matjaž popeljal do muzeja. Preden smo si ogledali muzej na prostem, smo opravili zasluženno malico, saj pot ni bila »ravna«. V muzeju so poveljniška in opazovalna mesta, mitralješki in topniški položaji, kaverne ter mreža strelskih jarkov. Po grebenu Kolovrata poteka današnja meja med Slovenijo in Italijo. Na tem območju se je odvijala prav Soška fronta. Ta meja je bila v času Soške fronte vojno prizorišče morije med Italijo in Avstro-Ogrsko in znamenitega prodora mladega Erwina Rommla, ki je zaslovel kot Hitlerjev general v času 2. svetovne vojne. Po ogledu muzeja smo si oči napasli na prelepi pokrajini ter z daljnogledom smo lahko videli tudi Padsko nižino. Vse tri šole smo se vpisale v zapisniško knjigo obiskovalcev, poleg tega pa smo dosegli 1150 m nadmorske višine. Ko smo se vračali nazaj v dom, smo se peljali po Italiji - po drugi strani meje.

Meni je bila ta ideja, da gremo vse tri šole skupaj v šolo v naravi, že na začetku zelo všeč. Ta skupna šola v naravi nas je zelo združila. Sklenili smo nova prijateljstva in našli osebe, katere nam zdaj pomenijo nekaj več kot prej, ko smo se poznali samo po videzu in po imenu ter s katere šole prihajamo. Všeč mi je bilo tudi to, da sta nas obe šoli tako sprejeli, ne glede na to, če se že poznamo ali ne. Po končani šoli v naravi si dopisujem s svojimi novimi prijateljicami in skupaj ugotavljamo, da se nas večina želi vrniti tja in ponoviti teh prekrasnih pet dni. Za mene osebno je bila to nepozabna izkušnja, katero bi z veseljem ponovila. Zelo si želim, da bi takšno priložnost dobili tudi drugi učenci, ker je bilo res odlično. 😊

Kaja Felbar

V četrtek, ko smo šli peš v Italijo, smo zjutraj imeli jutranjo telovadbo. Po telovadbi smo šli na zajtrk, nato pa se pripravljat na pohod. Na poti smo videli številna umetniška dela, ki so nastala v umetniški koloniji Postaja, in se družili z učenci iz Fokovcev in Prosenjakovcev. Bilo je zabavno in poučno, saj smo videli mejne kamne in »sledi« iz 1. in 2. svetovne vojne ter prisluhnili pripovedki v beneški slovenščini.

Maj Šiftar Vučko

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli na rafting na Soči. Bilo je zelo zanimivo in zabavno. Imeli smo tudi vodne vojne in se škropili. Čeprav je bila voda zelo mrzla, smo vanjo skočili in v njej zaplaval. Naredili smo si tudi tobogan iz rafta in se po njem spustili. Proti koncu smo vsi tekmovali, da bi prvi prišli na cilj, a prva je bila lahko samo ena ekipa. Na koncu smo raft dvignili nad glavo in ponosno odšli in Soče, saj smo vsi varno in polni novih izkušenj prišli na cilj.

Danaja Škrilec

VTISI IZ ŠOLE V NARAVI

Ta šola v naravi mi je bila zanimivejša kot v Bohinju. Res, da je bilo napornejše kot tam, ampak sem zdržala in zato sem ponosna nase. Ugotovila sem, da lahko človek vse uresniči, samo potruditi se je potrebno. Najzanimivejša dneva sta mi bila četrtek in petek. V četrtek smo šli na daljši pohod v Benečijo. Na poti smo se ustavili pri enem starem drevesu. Rekli so, da si moraš tukaj nekaj zaželeli in se ti bo želja uresničila. Vas, ki smo si jo ogledali, mi je bila zelo všeč. Ni bilo veliko ljudi, gneče, hiše so bile postavljene strnjeno druga ob drugi, kraj je bil preprosto prečudovit. Meni osebno so zelo všeč sodobna, velika mesta, npr. New York, toda ta kraj me je prav tako očaral. Nekoč bi se rada vrnila sem s svojo družino, brez telefona, brez brezžične povezave s spletom. Samo jaz in moji najbližji.

Kar mi je bilo še bolj všeč, je bil disko. Tukaj sem res čutila, da smo se res spoprijateljili ostalimi učenci. N koncu večera je bila ena počasna pesem, na katero sem plesala s fantom, ki mi je bil zelo všeč. Počutila sem se kot v romantičnem filmu.

V petek smo se spustili z raftom po Soči. Bilo je mrzlo, ampak me to ni tako zanimalo. Ustavili smo se pri skali, na katero smo splezali in s katere smo skakali v reko. Najprej nisem vedela, ali naj skočim ali ne. Odločila sem se, da bom pogumna. Saj živimo samo enkrat, a ne? Skočila sem. Ker mi je bila čelada malo prevelika, mi je ob skoku zlezla do konice nosu. Ničesar nisem videla, samo plavala sem. Bil je zanimiv doživljanje, nikoli ga ne bom pozabila.

V CŠOD Kavka sem zelo uživala. Pridobila sem veliko znanja in sklenila veliko prijateljstev.

Sarah Abraham

Najbolj sem si zapomnila četrtek zvečer, ko smo imeli »disco«. Plesali smo raznorazne plese, od limba do čačača. Čas je hitro mineval, sploh se nisem zavedala, pa je bilo »disco« večera že konec. Vsem se je ta večer vtisnil v spomin, e ne zaradi plesa, potem pa zaradi česa drugega. Tudi dobro družbo smo si našli. Z učenci OŠ Bogojina smo se radi hecali, z učenci OŠ Fokovci pa smo se pogovarjali ure in ure.

Odpravili smo se tudi na pohod k naši sosedni Italiji, v Benečijo. Pohod je bil zelo naporen. Ko smo prišli mimo starega drevesa, nam je Matjaž (član osebja) dejal, naj si nekaj zaželimo, češ da se nam bo želja uresničila. Pohod je trajal ure in ure, vsaj tako se mi je zdelo, dokler se nismo naposled vrnili v Kavko. Kavka je bila naš »dom« za pičlih nekaj dni. V njem smo se zabavali, osebje je bilo prijazno in zabavno. Ko smo se pogovarjali do poznih ur, je hitro sledila kakšna »kazen«.

V petek smo šli na raft. Bilo je zelo razburljivo in na koncu nam je uspelo osvojiti 1. mesto. Ko smo prišli na cilj, nas je vse pošteno zeblo, zato smo odhiteli na avtobus, da bi se preoblekli. Med potjo domov smo imeli daljši postanek v nam ljubem McDonald'su. Ta teden je bil res čaroben. Med nami so se spletle močne prijateljske vezi in tudi kakšne simpatije. Z veseljem bi se ponovno vrnila. Zelo sem ponosna nase, saj sem zdržala prav vse, kar je bilo na programu.

Nina Novak

V torek smo zjutraj ob sedmih vstali in imeli jutranjo telovadbo. Potem smo se sestradani odpravili na zajtrk. Bili smo pripravljene na kolesarjenje. Med kolesarjenjem smo se večkrat ustavili in počivali. Na cilju smo si ogledali muzej v naravi oz. »bunker« pod zemljo, ki so ga zgradili Italijani med 1. svetovno

vojno. Nato smo se vrnili v dom, kjer smo si privoščili kosilo. Po le-tem smo imeli tečaj padalstva. Lahko smo si poskusili nadeti padalo, leteti z njim pa nismo smeli, saj je prenevarno. Po večerji smo imeli plezanje in takrat sem se počutil najboljši. V Kobaridu sem se imel odlično in z veseljem bi ostal tam še en teden.

Emirian Varga Dora

V ponedeljek ob 5.30 smo se vsi zelo sproščeno odpravili na pot proti Kobaridu. Na poti smo pobrali tudi vidno zaspane učence OŠ Bogojina in OŠ Fokovci. Na poti smo se ustavili v Trojanah, kjer so si nekateri kupili velike trojanske krofe. Naslednja postaja je bila Kobarid. Tam in v nekaterih bližnjih vaseh smo si ogledali nekaj zanimivosti, med njimi tudi rojstno hišo Simona Gregorčiča. Nato smo krenili proti našemu bivališču. Naši novi učitelji so nas prijazno sprejeli in nam razložili hišni red. Sledilo je okusno kosilo. Nato smo se namestili v sobe. Sledil je ogled jame, ki mi je bil zelo všeč. Dan se je zaključil z večerjo in s skupnim druženjem, v katerem smo vsi uživali.

Samo Temlin

Od 3. Do 7. 10. 2016 smo se učenci 9. razreda udeležili šole v naravi v Kobaridu. Najbolj si bom zapomnila padalstvo, ki smo ga imeli v ponedeljek. Pot do tistega kraja je bila kar dolga, ampak ko smo prispeli na cilj, smo imeli prekrasen pogled v dolino in na Padsko nižino.

Razdelili smo se v dve skupini. Vsaka skupina je imela svojega mentorja. In vsak je dobil tri poskuse s padalom. Meni v prvo ni uspelo, potem pa se mi je le posrečilo. Morali smo hitro teči, da se je padalo sploh dvignilo.

Bilo mi je zelo všeč in upam, da bom še kdaj imela priložnost poskusiti padalo, pa tudi dvigniti se s pomočjo le-tega v višave.

Lea Lainšček

Bilo je lepo, počutil sem se zelo v redu, ker je bilo osebje zelo prijazno. Kaj smo počeli ves teden?

V ponedeljek smo prispeli, vsak dan smo imeli jutranjo telovadbo, kar je bilo odlično, saj nam je dala elana za ves dan. Poleg vsega smo imeli lep pogled na dolino, sploh zjutraj, ko je bila v dolini megla in smo lahko videli »megleno« morje.

Najbolj mi je ostal v spominu zadnji dan, ker smo se udeležili raftinga na Soči. Vedno smo bili prvi oz. pred vsemi. Imeli smo dobrega inštruktorja. Reka je bila res nizka, tako da smo enkrat nasedli na skalo. S sošolcem sva skočila iz rafta v vodo in ga potegnili naprej. Ko so brzice začele potiskati raft naprej, sem po nesreči stopil v globoko luknjo in nisem mogel skočiti v raft. K sreči sta mi sošolca pomagala in me hitro potegnili gor. Roke smo imeli ledeno mrzle. Dosti smo se hecali in se škropili. Za konec smo tudi skočili s skale v ledeno mrzlo Sočo. Bil je enkratni dogodek.

David Žido